

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g02-shoot-d1e50862.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Andresen:

Da jeg ogsaa hører til dem, der ikke finde sig fuldkommen tilfredsstillede ved de i Udkastet opstillede tvende Kamre, maa jeg i Eet og Alt aldeles henholde mig til det af den ærede 1ste Minoritet opstillede Forandringsforslag om Eetkammer. Grundene herfor behøver jeg ikke her nøiere at udvikle; men jeg kan blot henholde mig, deels til den foregaaende ærede Talers Foredrag, og deels til det af den ærede Minoritet fremsatte Forsvar. Jeg maa blot henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa følgende Punkter af Minoritetens Forsvar: „Efter det danske Folks forholdsvis, temmelig ligelige og gjennemgaaende demokratiske Udvikling maa Staten og Statsstyrelsen dog væsentlig støtte sig til Folkets Masse eller Almuen. Denne Almue er vistnok sund, kraftig, velvillende og besindig, men den er tillige, som en naturlig Følge af de forløbne Tidens Haardhed og Uret, mistænkelig; den kan kun vindes og ledes af Staten igjennem Ærlighed og Uforbeholdenhed. En kunstlet Repræsentation, eller en Indretning ved den, der endog blot tilsyneladende kunde gjøre det tvivlsomt, om den virkelig var det naturlige, simple og sande Udtryk af Folket og Folkevillien, vilde derfor efter vor Overbeviisning ikke kunne fyldestgjøre de Fordringer, Folket og Fyrsten maae stille til den nye Forfatning. Det forekommer os derhos, at det Hensyn, som især i et mindre Land skyldes god Oekonomi, saavel med Mennesker som med Penge, ikke lidet taler imod den Forøgelse af Folkerepræsentanternes Antal, som de kunstlede Repræsentationsystemer og navnlig Tokammerindretningen ikke vel kunne undgaae at medføre. Vi tilstaae endvidere, at vi ikke kunne dele den Betænkelighed mod Eetkammersystemet, som saa Mange hente fra Hensynet til den formeentlig større Sandsynlighed under dette for overilede og mindre vel